

Tekninen lautakunta 26.11.2020 § 80 liite 1

Lupahakemuksen ja ottamissuunnitelman tarkastamisesta sekä ottamistoiminnan valvonnasta luvanhakija/haltija on velvollinen suorittamaan maa-aineslain (555/81) 23 §:n ja maankäyttö- ja rakennuslain 145 §:n (132/99) nojalla kunnalle seuraavat maksut:

1 § Tarkastusmaksu

Lupahakemuksen ja ottamissuunnitelman tarkastamisesta luvanhakijan on suoritettava lupaa haettaessa seuraavat maksut:

1. Maksu määräytyy lupahakemuksessa/ottamissuunnitelmassa otettavaksi esitetyn maainesten kokonaismäärän mukaan seuraavasti:

<u>Maa-ainesten kokonaismäärä</u>	<u>Tarkastusmaksu</u>
20 000 m ³ tai sen alle yli 20 000 m ³	perusmaksu 225,50 (205,00) euroa perusmaksu 225,50 (215,00) euroa ja 41,80 (38,00) euroa jokaiselta alkavalta 5000 m ³ :ltä, jolla 20 000 m ³ ylittyy
Maa-aineslain 16 §:n mukainen lupapäätöksestä poikkeaminen	50 % yllä mainituista tarkastusmaksuista

Tarkastusmaksua määrättäessä suunnitelmassa otettavaksi esitetystä maa-ainesten määrästä otetaan 500 000 m³ ylittävältä osalta huomioon puolet.

Laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan vähäisen hankkeen, josta ei tarvitse laatia erillistä suunnitelmaa, tarkastusmaksu on **150** euroa.

2. Ottamissuunnitelman muutoksen tarkastamisesta siltä osin kuin lupahakemus koskee aikaisemmin myönnetyn ottamisluvan mukaista ottamisaluetta, peritään 1 kohdan mukainen perusmaksu ja **41,80** (38,00) euroa jokaiselta alkavalta 5 000 m³:ltä, jolla aikaisemman ottamisluvan mukainen maa-ainesten kokonaismäärä ylittyy.
3. Mikäli luvanhakija peruuttaa lupahakemuksensa ennen kuin lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman tarkastamiseksi, palautetaan peritty tarkastusmaksu.

Mikäli lupaviranomainen on ryhtynyt olennaisiin toimenpiteisiin ottamissuunnitelman tarkastamiseksi ja lupahakemus peruutetaan ennen kunnanhallituksen päätöksen antamista, tarkastusmaksu määräytyy jäljempänä 5 kohdan mukaisesti.
4. Jos lupahakemus kokonaan hylätään, palautetaan tarkastusmaksu hakijalle. Kuitenkin käsittelykuluina peritään ottamissuunnitelmassa esitetyn 20 000 m³:n tai sitä alemman määrän osalta puolet 1 kohdan mukaisesta perusmaksusta ja yli 20 000 m³:n osalta perusmaksu.

5. Jos lupa peruutetaan tai lupamääräyksiä muutetaan maa-aineslain 16 §:n 2 kohdan perustella, palautetaan peritystä tarkastusmaksusta ottamatta jäävää maa-ainesmäärää vastaava osa, lukuun ottamatta perusmaksua.
6. Mikäli ottamisluvan voimassaoloaika hakemuksesta jatketaan, peritään lupahakemukseen liittyvän ottamissuunnitelman tarkastamisesta puolet 1 kohdan mukaisesta perusmaksusta, edellyttäen, ettei jatkoajan myöntäminen vaadi ko. suunnitelman muuttamista.
7. Naapurien kuulemisesta perittävä maksu on 35,00 euroa/kuultava.

2 § Valvontamaksu

Ottamistoiminnan valvonnasta luvanhaltijan on suoritettava vuosittain seuraavat maksut:

1. Lupapäätöksessä otettavaksi myönnetyn vuotuisen maa-ainesten määrän mukaan:

Vuotuinen otto

2 000 m³ tai sen alle
yli 2 000 m³

Vuotuinen valvontamaksu

perusmaksu 79,20 (72,00) euroa
perusmaksu 92,40 (84,00) euroa ja
34,10 (31,00) euroa jokaiselta alkavalta 1 000 m³:ltä,
jolla 2 000 m³ ylittyy

Mikäli lupapäätöksessä otettavaksi myönnetty vuotuinen maa-ainesten ottamismäärä ylittää 50 000 m³, otetaan 50 000 m³ ylittävältä maa-ainesten määrän osalta huomioon puolet vuotuista valvontamaksua määrättäessä.

Mikäli lupapäätöksessä ei ole esitetty vuotuisia maa-ainesten ottamismääriä, jaetaan valvontamaksua määrättäessä otettava maa-ainesten kokonaismäärä lupapäätöksessä myönnetyn ottamisajan vuosien lukumäärällä ja käytetään näin saatua keskiarvoa vuotuisen valvontamaksun määräämisen perusteena.

2. Luvanhaltija on velvollinen maksamaan ensimmäisen vuotuisen valvontamaksun ennen ottamistoimintaan ryhtymistään ja seuraavat valvontamaksut vuosittain kunnan määräämänä ajankohdittana.

Erityisestä syystä kunta voi hakemuksesta päättää, että valvontamaksu peritään vuosittain kunkin vuonna otetun maa-ainesmäärän mukaan jälkikäteen. Tällöin luvanhaltijan on ilmoitettava ennen ottamistoimintaan ryhtymistään valvontaviranomaiselle ottamisen alkamisajankohta, kesto ja arvio otettavasta maa-ainesmäärästä.

3. Mikäli luvanhaltija ilmoittaa kirjallisesti valvontaviranomaiselle etukäteen ennen valvontamaksun määräämistä, ettei maa-aineksia ko. vuotena oteta, luvanhaltijalta ei peritä kyseisen vuoden valvontamaksua.

Mikäli luvanhaltija ennen lupa-ajan päättymistä ilmoittaa lopettaneensa kokonaan lupapäätöksessä tarkoitetun maa-ainesten otton ja lupaan liittyvät veloitteet on täytetty, ei valvontamaksuja ko. vuoden jälkeisiltä vuosilta peritä.

Mikäli lupa peruutetaan maa-aineslain 16 §:n nojalla, ei valvontamaksuja peritä luvan peruuttamisen jälkeisiltä vuosilta.

4. Mikäli vuotuinen myönnetty ottamismäärä ylitetään, luvanhaltijan/ottajan on ilmoitettava ylityksestä kirjallisesti valvontaviranomaiselle ja kunnalla on oikeus periä ylityksen osuus valvontamaksusta heti. Vastaava oikeus kunnalla on, jos maa-aineksia otetaan 3 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaisesti.
5. Mikäli valvonta vaatii erityistoimenpiteitä, voidaan valvontakulut periä toimenpiteistä kunnalle aiheutuneiden kustannusten mukaan.
6. Valvontamaksu määrätään kunakin vuonna maksun määräämishetkellä voimassa olevien maksuperusteiden mukaan.

3 § Maksuperusteita

1. Otettavan maa-aineksen tilavuutena pidetään maksuja määrättäessä maa-aineksen luonnonvaraista tilavuutta (kiintokuutiometrimäärää). Mikäli valvontamaksu peritään jälkikäteen irtokuutiometrimäärään perustuen, käytetään muuntokertoimina kiintokuutiometreiksi seuraavia kertoimia:

Sora	1,3
Hiekka	1,3
Louhe	1,8
Savi	1,6
Multa	1,4
Turve	1,4

2. Maksuperusteet ovat yhtäläiset kaikille maa-aineslain mukaan luvanvaraisille maa-aineksille.

MAA-AINESTAKSAN PERUSTELUT

Yleisperustelut

Maa-aineslain 23 §:n ja maankäyttö- ja rakennuslain 145 §:n nojalla lupahakija/haltija on velvollinen suorittamaan lupahakemuksen ja ottamissuunnitelman tarkastamisesta sekä ottamistoiminnan valvonnasta kunnalle maksun, jonka perusteet määrätään kunnanvaltuuston hyväksymässä taksassa.

Maksu voidaan määrätä perittäväksi ennen sen toimenpiteen (viranomaistehtävän) suorittamistakin, johon maksu kohdistuu. Jos toimenpide (viranomaistehtävä) kuitenkin jää suorittamatta, maksu on siltä osin hakemuksesta palautettava.

Erityisperustelut

- 1 § 1. Maa-ainestaksan 1 §:ssä määrätään ottamissuunnitelman tarkastamisesta perittävästä maksusta. Luvanhakijan on suorittettava taksan mukainen maksu lupaa haettaessa ja 1 kohdan mukaan maksun määräytymisperusteena on ottamissuunnitelmassa otettavaksi esitetty maa-

ainesten kokonaismäärä. Näin ollen maksu määräytyy otettavaksi haetun maa-ainesten kokonaismäärän mukaan eikä luvassa otettavaksi sallitun määrän mukaan.

Teknisen lautakunnan on taksaa hyväksyessään määrättävä perusmaksun suuruus.

Tarkastusmaksua määrättäessä suunnitelmassa otettavaksi esitetystä maa-ainesten kokonaismäärästä otetaan taksan mukaan huomioon ainoastaan puolet 500 000 m³ ylittävältä osalta.

2. Laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan vähäisen hankkeen, josta ei tarvitse laatia erillistä suunnitelmaa (MAL 5 §), tarkastusmaksu määräytyy kiinteän perusmaksun mukaan.

Hanketta voidaan yleensä pitää vähäisenä, mikäli otettavaksi esitetty maa-ainesten kokonaismäärä on alle 10 000 m³ ja ottamispaikka sijaitsee syrjäisellä alueella, jossa ei ole laissa tarkoitettuja suojeluarvoja. Mikäli ottamispaikka sijaitsee suojelukohteiden kannalta aralla alueella edellyttää jo vähäinenskin ottamishanke (esim. 2 000 m³) ottamissuunnitelman laatimista, koska tällöin hanke voi olla vaikutuksiltaan merkittävä.

3. Mikäli luvanhaltija hakee voimassa olevan luvan ja siihen liittyvän ottamissuunnitelman muutosta esim. maaperäolosuhteiden vaihtelun johdosta, peritään tällöin muutossuunnitelman tarkastamisesta 1 kohdan mukainen perusmaksu, edellyttäen, että maa-ainesten kokonaismäärä pysyy ennallaan tai vähenee. Tällöin on huomattava, että muutoksen on koskettava alkuperäisen ottamisluvan mukaista ottamisaluetta, sillä jos suunnitelman muutos koskee uutta ottamisaluetta, peritään tarkastusmaksu 1 kohdan mukaan.
4. Tarkastusmaksu voidaan periä ennakkoon lupaa haettaessa. Luvanhakija voi peruuttaa tekemänsä hakemuksen ja mikäli ottamissuunnitelman tarkastamiseksi ei ole ryhdytty olennaisiin toimenpiteisiin, palautetaan peritty tarkastusmaksu MRL:n 145 §:n mukaisesti.

Olennaisiin toimenpiteisiin on yleensä ryhdytty, mikäli lupahakemuksen valmistelu on suoritettu. Jos peruuttaminen tapahtuu ennen viranomaisen lupapäätöksen tekemistä, tai sen jälkeen ennekuin lupa on saanut lainvoiman, maksu peritään tällöin 5 kohdan mukaisesti.

Mikäli luvanhakijalle on myönnetty maa-ainesten ottamislupa, mutta hän luopuu maa-ainesten ottamisesta, tarkastusmaksua ei tällöin palauteta.

5. Mikäli hakijan esittämä lupahakemus kokonaan hylätään, palautetaan tarkastusmaksu hakijalle, mutta kuitenkin peritään käsittelykuluina ottamissuunnitelmassa esitetyn 20 000 m³:n tai sitä alemman määrän osalta puolet 1 kohdan mukaisesta perusmaksusta ja yli 20 000 m³:n osalta perusmaksu.
Mikäli luvan valmistelun yhteydessä käy ilmi, ettei maa-ainesten ottamislupaa voida pääosiltaan haetussa laajuudessa myöntää, tulisi tällöin lupahakemus palauttaa hakijalle uudelleen valmisteltavaksi. Tämä menettely tulee kysymykseen lähinnä suurissa hankkeissa, sillä ottamissuunnitelman tarkastusmaksu määräytyy lupahakemuksessa otettavaksi esitetyn maa-ainesten kokonaismäärän mukaan, vaikka lupa maa-ainesten ottamiseen myönnettäisiin vähäisemmälle maa-ainemäärälle.
6. Maa-ainelain 16 §:n 2 kohdassa säädetään, että lupaviranomainen voi muuttaa tämän lain nojalla antamia lupamääräyksiä tai peruuttaa luvan, milloin ainesten ottaminen on ennalta arvaamattomalla tavalla vaikuttanut haitallisesti ympäristöön, asutukseen tai luonnonolo-

suhteisiin. Koska luvan peruuttamisen tai lupamääräysten muuttamisen syy on ennalta arvaamaton, palautetaan peritystä ottamissuunnitelman tarkastusmaksusta ottamatta jäävää maa-ainemäärää vastaava osa lukuun ottamatta perusmaksua. Kuitenkin mikäli lupaviranomainen ryhtyy vastaaviin toimenpiteisiin 16 §:n 1 tai 3 kohdan perusteella, ei tarkastusmaksua palauteta.

7. Maa-ainesten 10 §:n mukaan lupa maa-ainesten ottamiseen myönnetään määräajaksi, kuitenkin enintään kymmeneksi vuodeksi kerrallaan. Erityisistä syistä lupa voidaan myöntää pitemmäksi ajaksi.

Maa-aineslain voimaantulon jälkeen useissa kunnissa lupa-ajat ovat yleensä vaihdelleet tapauksesta riippuen 3-6 vuoteen. Mikäli hakija ei ehdi luvan voimassa ollessa ottamaan hakemaansa maa-ainesten kokonaismäärää ja hän hakee luvan voimassaoloajan jatkamista entisiin suunnitelmiin, peritään ottamissuunnitelmien uusintatarkastuksesta puolet 1 §:n 1 kohdan mukaisesta perusmaksusta. Tällöin on huomattava, että maa-aineslain 13 §:n mukaan on ottamisalueen sisältävään kiinteistöön rajoittuvien kiinteistöjen omistajille ja haltijoille varattava tilaisuus tulla kuulluiksi. Mikäli suunnitelmia on muutettu, käsitellään hakemus uutena lupahakemuksena.

Valvonta

- 2 § 1. Maa-ainestaksan 2 §:ssä määrätään ottamistoiminnan valvonnasta perittävistä maksuista. Sen 1 kohdan mukaan maksun määräytymisperusteena on lupapäätöksessä otettavaksi myönnetty vuotuinen maa-ainesten määrä. Teknisen lautakunnan on taksaa hyväksyessään määrättävä perusmaksun suuruus.

Valvontamaksua määrättäessä lupapäätöksessä otettavaksi myönnetystä vuotuisesta maa-ainesten määrästä otetaan taksan mukaan huomioon puolet 50 000 m³ ylittävältä osalta.

Valvontatoimenpiteet kohdistuvat luvanvaraiseen maa-ainesten ottamiseen. Maksun suuruus määräytyy otettavan vuotuisen maa-ainesten määrän mukaisesti siitä riippumatta, onko luvan myöntämisen yhteydessä vaadittu ottamissuunnitelmaa tai ei.

Tavanomainen kotitarvekäyttö jää valvontatoimenpiteiden ulkopuolelle, eikä siitä myöskään peritä valvontamaksua.

2. Valvontamaksu voidaan periä ennakkoon ennen ottamistoiminnan alkamista. Tämä koskee lähinnä ensimmäistä luvan myöntämisen jälkeistä maksua, jonka jälkeen vuotuinen valvontamaksu suoritetaan kunnan määräämänä ajankohtana kerran vuodessa. Valvontamaksujen perimisen keskittämällä tiettyyn ajankohtaan helpotetaan maksujen perimiseen ja seurataan liittyvää työtä.
3. Maa-ainesten ottamistoiminnan valvonta on jatkuvaa toimintaa ja mikäli luvanhaltija haluaa vapautua valvontamaksun suorittamisesta esimerkiksi ottamistoiminnan keskeytyksen vuoksi taikka ottamistoimintaa ei lainkaan aloiteta, hänen tulee ilmoittaa tästä valvontaviranomaiselle kirjallisesti etukäteen ennen valvontamaksun määräämistä. Tämä ei kuitenkaan sovellu tapauksiin, joissa valvontamaksu erityisistä peritään jälkikäteen (2 kohta 2 mom.) Mikäli ilmoitusta ei ole tehty, valvontamaksu peritään riippumatta siitä, otetaanko maa-aineksia tai ei.

Lupapäätöksessä ilmoitettu maa-ainesten kokonaismäärä voidaan ottaa luvan voimassaoloaikaan lyhyemmässäkin ajassa. Tällöin luvansaaja voi vapautua luvan voimassaoloajan jäljellä olevien vuosien valvontamaksusta, mikäli hän on täyttänyt lupaan liittyvät siistimis- ym. velvoitteet. Tästäkin menettelystä tulee kirjallisesti ilmoittaa valvontaviranomaiselle. Ottamisalueella tulee pitää loppukatselmus, jossa todetaan, ovatko lupamääräykset tulleet täytetyiksi.

Maa-aineslain 16 §:ssä säädetään, että lupaviranomainen voi muuttaa tämän lain nojalla antamia lupamääräyksiä tai peruuttaa luvan.

Mikäli lupa peruutetaan ei valvontamaksuja peritä luvan peruutuksen jälkeisiltä vuosilta. Lupaan liittyvät siistimis- ym. velvoitteet tulee luvanhaltijan tällöinkin suorittaa.

4. Lupapäätöksessä ilmoitettu maa-ainesten vuotuinen ottamismäärä on ohjeellinen ja kokonaismäärä sitova. Mikäli luvanhaltija/ottaja ottaa maa-ainesten kokonaismäärän lyhyemmässä ajassa kuin ottamisluvan mukainen voimassaoloaika edellyttää, hän joutuu ylittämään vuotuisen ohjeellisen ottamismäärän. Ylityksestä luvanhaltijan/ottajan on kirjallisesti ilmoitettava valvontaviranomaiselle.

Tällainen nopeutettu maa-ainesten ottaminen yleensä edellyttää myös tehostettua valvontaa. Taksa mahdollistaa kunnalle oikeuden periä ylityksen osuuden vuotuisesta valvontamaksusta heti.

5. Taksa lähtee siitä, että maa-ainesten ottamisen valvonta on melko suurpiirteistä ja silmä-määräistä. Milloin on syytä epäillä, että lupamääräyksiä on rikottu tai muusta syystä joudutaan suorittamaan suuritöisiä erityistoimenpiteitä esim. tarkistusmittauksia tai vaa'ituksia, voidaan ko. toimenpiteistä kunnalle aiheutuneet kustannukset periä täysimääräisinä. Tällaiset erityistoimenpiteet ilmoitetaan lupapäätöksessä, mikäli ne ovat ennakoitavissa.
6. Valvontamaksun suuruus määräytyy kunakin vuonna maksun määräämishetkellä voimassa olevan taksan mukaan riippumatta siitä, minä vuonna lupa on myönnetty.

Maksuperusteita

- 3 § 1. Otettavan maa-aineksen tilavuutena pidetään maksuja määrättäessä maa-aineksen luonnonvaraista tilavuutta (kiintokuutiometrimäärää). Mikäli valvontamaksu määrätään taksan 2 §:n 2 kohdan mukaisesti perittäväksi ottamistoiminnan jälkeen vuotuisen otetun maa-ainemäärän mukaan ja seuranta on perustunut otettuihin irtokuutiomertimääriin tulee nämä muuntaa asianomaisin kertoimin kiintokuutiometreiksi.
2. Maksuperusteet ovat yhtäläiset kaikille maa-aineslain mukaan luvanvaraisille maa-aineksille. Tällä on pyritty saamaan maksujen määräytyminen yksinkertaiseksi. Samasta ottamiskuopasta saatetaan ottaa useita eri maa-aineksia ja mikäli maksuperusteet olisivat erilaiset eri maa-aineksille johtaisi tämä käytännössä vaikeisiin tilanteisiin.

Taksa tulee voimaan 1.1.2021.